

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sammelhandschrift - Cod. Aug. perg. 172

[S.l.], [1. Drittel des 9. Jh.]

Pompeius, Commentarius artis Donati

[urn:nbn:de:bsz:31-1750](#)

91

fitum ex qua tuor ionis minoribus fec. vocat omnes boniustas suaeam
per decim affect. Hic mero nequpondur nequedactylus neque trocheus ex
transcur sed uingitur penultimum pedes postem syllabec sultim prior duedec
tylum personat posterios peruerodus spondium uel trocheum ecquedecuit hoc m^{et}
succurtem quoniam habet p^{re} in re non de porat cdiunde fita^m q^{uod} hoc extribut

& uicem ionis minoribus huius exemplum Boniustis suaeam per de affect.
Ex duobus quoque ionis minoribus hoc m^{et} fita Boniustis deus affect.

Alior hiemo peder idarco quidam inter se vendit crediderunt ut copiam facultate
sicem augerent sed nihil inhi quod auer blende accipere portuⁿ inuenimus
aque ideo longem elius commodiur que censemur ut m^{et} ionis amiope
eo quos supra exposuimus modouiu^r pedir ingeminatione expletetur neque adiu^r
qui quem preoccitur quod si tato non modoi extenu^r succitare edquipendit sed
proprie amittendarit diuersuero inter se et recipere coniungi Lyricorum posse
super multas et greges selectas scriptae declerant ite quedactylus subiungit sed acty
licum & canticum & alia licet canticis quoque uenit eundem in modum & canticum
canticum & alium quemlibet uersum subi ce reportum Idque eadem ratione
p omnimece usurpare possumur ita ut diuersi sint in rem et ro^r ut optet & deconca
coniunctio Deco^r ergo m^{et}rica uihil de nate aquo quam sacra rueret an obit
docendi ratione prae^rpiciat ut eoque adi qui eadem doceat scrip seruit Perfusio
& pmixtae conlaccuerint Noroc totum generibus quibus exceptis nullum inue
niri m^{et} exposit comprehendit m^{et} Quaque & canticum i unoquo que genere specie
emittent ac profluenter ostendepemur ea que non in mentum extendepemur neque
nourit aut cupiditat potur quem succitatis iudicadu^r emur quod ita uisum
ut eque seruit in carminibus durat que est per quam uis acquibus deam possumonem
repudiat et propter mitatem emur Siqui tecmen inueniuntur qui in hirdem generibus
m^{et} nos et redire ac quem usitatu edquid ex cogite ut id & cum eodem pede legat
& cum curium delectatione consentiet Ideo preterpui monopostebit eam in ipse
que ipsa sequi infinitasit nouum aliquid repandi constati finis non potest IT&C
celerosque quire esse manus discipline non ignorans uolent easententias conuenient
& ex his que e nobis declarata sunt m^{et} nos et rationem abunde con
secutor & canticum in nihil aquo quem adiuitur existent. FINIT LIBER MALLITO
DORI DEMETRIS

IN PARS POMPEI GRAMMATICELITER

Onatur scriptus astenduplem id est octo post orationis. Primo scripsit excedens ipsa octo post orationis differunt. Sed primū pectus est quod scripsit ad puerorū ut possint infantili sapientiā admodum ēē ēē. Uplex quem sicut memorie sequentur tantum responsione ex calicetatione quō infantē debent dirige non solum intellegere sed etiam respondere secundum intellectum. Hoc iudicio infantilorum ergo deditur preceptaque cēmodū responderent ut putat. Post orationis quo rūt illā inuenit quemā modū respondeat. Nomen quidest personationis cum canū illā inuenit pī trotectionem igitur ex responsione. Haec prima pars scripta est. Posterior pars hodie tractatū laterrimum penitus & diligentē. Prīmā ergo pars samū scriptam ēē infatiorē ut infatius & infantē ad astē. Alienū scripserunt astē sed illorū dīcīr non poterit intellegere nūbīne sumprerit principium. Nam eē scripsit probus bene & plane sed pī multū circuitū tēuobosum quoniam superfluum nūs quoniam inuenitur. Scripsit & uicem cesaractē benequidē sed quidē regulari posuit atque quē hodie non sūt in hūnū plenique quia actē solum sunt ad definitionē ipsius astē in hoc est & querunt quidest cor & cēderunt. Arrestū nūrū quoniam scientiae queātū a schismatologice ipsius astē. Multā dīcīt astē dictāē cē poterat pīter. Ideātā cēstā mā mutat. Dīcīt cē pudgrecor scientiae reponūtū. Sic cē pudgrecor dīcīt cor apotē apētē. Ideātā cēstā scientiae unūrū quoniam alii pīdīcītātē runt istēm definitionē adixerunt astē dictāē ēē quod astē pīceptātātē cōduīt & inhibuerūt nūrē excessūtū & omniē minē perītōrē excātūtū decurrunt quinque rūtūtū modū & omniē uerbūtū perītōrē dedīctūtū. Ergo astē destrīctē definitionē quēdē facētūtū per quārē currunt arrestōgo dictātē ab eo quod astē pīcepar multā tenet. Quid sit grammaticē ARTIS PRINCIPIUM.

Multā dīcīt astē in hoc cēstā sed quē pīcētē hoc dīcīt quicca bīpīcē pīste tractātūtū est & qm̄ primū debemur rāre hoc pīcētē quoddīam̄ supostātē quidē cor dīcīt sed hoc ex sup̄ dīcīt ēātē cētē potētē dīcīt & tēlēcētē. Multā & eas ēē in hoc cēstā ecclatōne qm̄ litterē deuo cētēntātē & non possumē pīenītē cētēsecundātē nūrē dīcītē primū pīcētē nētēcētē. Multā dīcīt pīr̄ litterē in hoc cēstā nētēcētē sed quām̄ dīcīt astēdebs̄tē in hoc cēstā cētēoctopātibūr̄ orationis nētēcētē quicquidē cēstā istēcētē scribit grammaticā dīcīt. De cētēātē dīcīt pīcētē quidē nūrē nētēcētē de octopātibūr̄ orationis de cētēātē quidē uox hoc philoso phox est delitterātē tractatē pīcētē. Nā & lōrētētē quētē litterātē docepe & megitētētē. Depātibūr̄ cētē orationis tractatētē hoc grāmātē

42

ta est Idcirco & ceterum donatur indein hoc aut ab ipsius partibus perite & ecclida
exclusit illi communis deuoce delittere que eaut proprieccerent clitorum aut com
municie multorum. Non tamen & prius proprium inchoatigitur ab octo partibus
orationis **QUID SIT ORATIO.** **R**atio dicitur eloquatio & dictio quae si
oratio. Hec ipsa prima pars. Octo per totum significat Nomen pronomen
uerbum & duerbum pecticipium coniunctionem prepositionem intonationem
Nunc uides singulorum proprietatem quae pecticum est nomen pronomen uerbum
duerbum pecticipium coniunctio prepositio intonatione. **Quod dictum est nomen**
men. Nomendictum est quoniam per hanc pectum personae inuenimus uerboam
Underayem quemmodum diceretur columnae. Dic mihi columnae dicitur. Ecce dicit
postea & cum siliam non uideam & non nominem mihi columnam illanotata uenit ad con
mitem meum. Ideo ergo dictum est nomen quod notat recte nostrum acutum suggestum id est
quod efficiat nobis personam ideo dixerunt nomen & bene primum positum est nomen
Non enim potest tractare de uoce nisi prius rater quid est hoc ipsum. Idcirco
quoniam nomen proprium est in verbis omnibus hec primus debet & ponere nemo enim potest
tractare primo de dictis pectibus idcirco primus pectus est nomen sequitur pronomen
Quare dictum est PRONOMEN. Pronomen dictum quod quicunque fungat
officium nominis. Si quid dicat uirgiliorum prout bocalicam nomen utitur ipsa scripsit
georgicam pronomen utitur. Posseremus diceamus uirgilii scriptis bocalicem uirgi
lii scripsit georgicam. Sed ne fastidium creas & nominis. Iteram in uentre est tip
repectaculo & bene secundum dicit que rectio nam si fungitur officium nominis & no
men accurellit primus est quid debet esse post illud quod primum est nisi illud quod
fingitur primus pectus officio sequitur uerbum. **Quare uerbum.**
Et uerbum dictum est haec rectio quod uerberat ergo motilingue fit & non unde
spectaculo emergit sed & omnes pectus sic emergit. Omnes pectus in litteris
sunt motilingue & uerberatione aeris. Ergo que recte hec spectaculo haec nomen
sibi proprium corum est quod ipso frequentius utimur loquendo. Necesse
loqueretur quid & inuenies ipso eloquitionem tricauit quatuor uerbeaux
unum nomen aut pronomen ut putes dicat uoloire & quid est nomen meum
de foro esse uoloire uidere triuierbus suis forum unum nomen est deinceps
possit & uniuersalia coniunctio. Underqm̄ ad ipsius pectus necponimus istam pre
quentiam in teatrum ut & sicut sermones nostri hoc uocabulo dicantur. Verbe
fectus insensu uerberat apud populum. Numquid totum uerbit loquuntur
& nomen pectus orationis que recte ergo hoc proprium uocabulum sumptu quoniam pre

frequentur utamur inloquendo Quid sit ad ierbitia

Ad ierbitias bene regitur uerbum qm̄ non potest regredi a uerbo et a quo
do dicere nū quid potest habere intellectum nisi adducatur uerbum puto esse fecundum
et dicendum occasione ergo id est regitur post uerbum qm̄ cetero non potest
certi. **Quid sit participium** **P**articipium benepositum
est postea pccpter postquam dictum est nomen dictum est uerbum bene
participium stratum Nec participium dictum est quod est pccpter nominis capi
et est pccpter uerbi ideo ergo qm̄ non pccpter dicitur nomen pccptum uerbum bene
cum eo loeo participium est postū ut postquam illa pccpter pccptum iste sequitur
Quid sit coniunctio **C**oniunctio dicitur quicconiungunt elo
quationes Si dico ego tu emur ad fortē non facio loquitio Si dico ego et tu
emur ad fortē facio loquitio et ita conexus. **Quid sit prepositio**

Prepositio dicitur ab eo quod in loquendo preponitur ut pccper dicatur apud
amicū non porrum dicere amicū apud. **Quid sit interiectio** **I**nteriectio
dicitur quicquid ponatur ad exprimendos animi effectus. **S**i dicam
mortuus est uirgilius dixi quidem illumē mortuum sed quo affectus hoc
tuleris non est expressum nisi inponas ille pccptus Nam si dicar tād mor
tuus est uirgilius laetiora est Si dicar heu mortuus est uirgilius dolentia est
Si hoc lūm dicar mortuus est in ambiguo est quo affectus hoc pro tuleris uider
ergo quicquid pccptus inpositus exprimit nobis animi effectus Nec aliquot
enī ille ambiguitatis discernit ecclesiastib[us] & nominis ordine & que pccptus
cesserunt & que pccptus pro ordine posuerunt. **Explicit**, p[ro]incipit de littera

Diximus enim qm̄ beneficat donatur quod habeat pars ille prior scripte infor
matus iste posterior scripte omnibus est exim robuste scilicet indeo littera
Igitur pars iste que ubi more est que habet tractatu[m] que uicem exponenda est
et littera indeo est illa uero pars prior nihil habet difficultatis Iste teque
de litteris desyllabebit de eccentrib[us] habebit modicē difficultatem reliquie plene
sunt Constat cepidam nre carmentē nymphicillā euandim edem quae & sic
nicostrata dicebatur Litteras inuenire ipsa primum tractauit ini
tadice Latinas litteras & hochademur in libri initio. Euanda inquit uiri
nebilia in uerrectione litteras omnino uerberant iste ibi regi nouem inuidas
Litteras tunc primū appaserunt litteras. **Quare dicta est littera**
Littera dicitur in uerrectione quae si legitur quod legatur in p[ro]p[ter]e
Nec utiq[ue] cadentes litteras impletur lectionē. Ergo uelideo quoddicessit

43

littere quae silenter quod legentibus interpretantur uel id est quod legendo ite-
rentur. Nec um sint uiginti littere. Tamen uoces coniunctiones factus & uocis
eloquitione. Ergo ob haec uite dicunt littere uel quod legentibus interpretan-
tibus uel quod in legendis inventur. Ita littere apud meos nostros non fuer-
int xxiii sed sedecim. Postea additae sunt aliae fractioem tractatur ut docent
olum sedecim fuisse postea ex superfluo additas aliis litteras & factas uiginti
tigint habentes hoc in libris additum apud uerum. Sunt uicem littere uiginti
separatae de quibus tractatur usum. Sed ligatim dividuntur principali induc-
paster in uocales & in consonantes. Primum consonantes dividuntur induc-
paster in semi uocales & mutas. Ergo duerunt primi paster uocales & con-
sonantes. si non sunt uocales consonantes sunt. Ita fieri consonantium du-
plicem modum scilicet autem semiuocales sunt uitantes. Si uenimus semiu-
ocalis sint si uenientes unum nomine consonantes uocantur. Videamus ergo
que sint uocales que consonantes quae semiuocales sunt. Quia prius de
finiendae sunt. Inter litteras quidam hoi ipsorum quod dicunt litteras. Uox dicitur
quidquid sonuerit siue strepitur sit ruine. Si uox suum ciperatur. Si uox non
trahit siue mutatur. Omnis sonus uox dicitur uox enim haec dicitur
uocis paster articulatae & confusa. articulatae sunt uoxes quae potest scribi ut ecce
hoi ipsorum quod dicitur potest scribi annon uox est extremera potest scribi. Ideo ar-
ticulatae dicuntur quod potest articulatae scribi. Ast uenimus dicimus membrorum
meiorum articulatum minorem membrorum & nominis corpore nihil preuenit
digitar. Idarco ergo articulatas uox dicitur quod potest articulare & comprehendere
digitar aucte tenemus esse. Ideo ergo dicitur uox articulatae quod potest
articulare scribi confusa illud dicitur uox quae non potest articulo comprehendere
ut putat mutatur boum digito per sonitur. Ergo littere ad quae uocem ad omnes
non ad confusam pertinent sed ad articulationem & supra litteras quidem pars minimae
uocis articulatae. Nec uox est quidquid loquuntur ut putat si dicat orator uenit
sed docuit protectionem eorum orator uenit & docuit eorum. Ista oratio
nem in uerbo solue & in syllabo est. Et oetra poterunt ipse solui in littera
res. Nam quid ultemur poter litteras ipse peroluere neque quae poter
Ergo propter harper querendixi omnes uide definitionem donat. Litteras q
dem pars minimae uocis articulatae. Ergo propter harper querendixi omnes
uide definitionem donat. Litteras quidem pars minimae uocis articulatae.
Ergo dicit litteras. ut pars minimae uocis quae quod ultrae ipse nūquae

solutur hoc autem dicendo uoces et uocales ostenditē alteram confusum & non posse osticulo comprehendendi sed iudit illā primā diuisionē **DEDIUISIONE LITERARIA**. **Litterarum** alię sunt uocales alię consonantes uocales litterae sunt quinque AEIOU. Ita quinque uoces rurunt velique iam consonantes sunt. Sed ipselle consonantes itē inducer paster diuiduntur in miuocales & immutes. Semiuocales rurū septem FLONNSX. Mutantes sunt nouem BCDGHKPT. Nunc uide cum murde illis uocabulis singulis uocaler die taenunt hæc ratione quod per se uocem impletent quid est per se & non non ad ea exprimunt sonum suum nisi iungent sibi uocalium sonor. Uerbigratice. C quā dō dico non edict̄ sonum suum necare de exprimit nisi iunctā habuerint uocalem. Similiter et non edict̄ dicitur. Aido quod ē dūmīdū sonus nisi prece dit ille uocaler sonus. Ergo uider quādīcē p̄ se non explicant sonum nisi iuncar uocā. ^{ly} Ipsecū uocaler nullius littere auxilio egit sed per se impletuocem ut idicar AEIOU. Omnes per se exprimunt & impletent uocem ergo ideodict̄ sunt uocaler qui cō uocem p̄ se faciunt & cō līp̄ uocem p̄ se faciunt. Nam non solū ipsi exprimunt uocē suā sed cō cōsonantabur addunt uocē est dīcē rectō qui a role posse syllabē faciunt ut p̄ tūc F ponetolle inde uocalem p̄cedentē edūt̄ sonet & cō cōsequit̄ quē habent. Aponeūam p̄ se plenē cō p̄ se exprimit sonū ut est aurigo infelix. Opone & p̄ se plenē cō p̄ se Oterque que t̄ q̄ debet. Ipone & p̄ se plenē efficiat uocē. In sequente italicū uentār Ergo ipse uocaler solē syllabē faciunt. Consonanter uero velique illle ecclatio ne dicterunt consonanter quod non ronent id est quod role posse non habent plenū sonum sed cō uocalib⁹ iuncte proferunt ut idicar. B tolle exāmut & non habet plenū sonum & bene dicunt consonanter quod non sonet. **S**emiuocaler dicesūt qui cō detrahēt ei uocalē habent uel tenuem sonum uel sibilum quendam ut idicar et tolle inde uocē dēsonet quidā sibilū & quidā sonū. Ideo dicterunt semiuocaler qui cōse mir habent deuocē id est uel me dicē postē uocē alia ualoratione semiuocaler dicterē dicunt qui cōremur habebent depo testē uocalium uocēs enim per rōnēnt & p̄ se syllabē faciunt ergo quāmē p̄ cōstē habent ideo dicterunt semiuocaler quod semiuocales habebent depo testē uocalium. Dicunt cōstē ut incipiāt euocalis & desinat in tactile sonum. Sic dicit̄ dixerūt nō erunt iūcē semiuocalis ut est et FEL em en er es ix. Ergo semiuocaler itē se habent. inchoētē euocalis sono & desinētē in natura de sonum, ut econtraērio in eo con-

anaturalisō & desinunt in vocē demōnum uteſt Bece De cē hā kape quē te
 Quae ergo litterē p̄eponendō cest in rem iuocalib⁹ uel postponendō in mūc⁹
 tantū modo sola utputat p̄e & frōnat Le & l̄ sonat me & l̄ sonat ne & n̄ sonat
 Res & r̄ sonat Se & s̄ sonat xi & ix sonat Ergo in rem iuocalib⁹ epponendā
 est Itē in mūc⁹ BCD similitē & postponendō cest Sed sunt aliquæ litterē quē
 que ab eī dōcēnt neque in h̄ desinunt h̄ litterē calumniē p̄eunt ut tur
 uteſt x idcirco non litterē dicitur sed duplex litterē tē & q̄ neque eī in
 cōcōr̄ neque in h̄ desinunt h̄ & ista similiter in calumniē uent Idcirco dñr̄
 ista litterē sup̄flueret qm̄ neque eī in cōcōr̄ quomodo ille neque in edē in
 Vider ergo secundū rationem p̄e curadē non posse Nordicē hā re litterē r̄ quod
 neque tec̄ fiunt quem cōmodum semiuocales nequa t̄ fiunt ut mut̄ qui acq̄;
 ab eī uocali inchoant neq̄ in eī uocalē desinunt Et idcirco qui non tec̄ fiunt quē
 ammodum ille ideo in calumniē uenint Ergo ideo dict̄ sunt semiuocales quic̄ si dñr̄
 hā rei uocalem habent uel medicē p̄a stem uocis aut c̄te quō semis habent depōtestec
 te uocellum; Mut̄ autem ideo dict̄ sunt quic̄ si dñr̄ t̄chē illi suocalem non sonat peni
 tus uocales tamen utdiximus quinque sunt a et ou. Iste quinque quando sole profe
 runt longe sunt semp̄. Verbi grecia a sole longe cest. & sole longe. Pr̄c̄rea de istis
 quinque litteris t̄s sunt quae si uolonge sunt siue b̄ne uer un modo p̄feruntur a i v. si
 militer unum sonum habent siue b̄ne uersunt siue longe. Ouero & eī non iudicat̄ r̄sonant
 longe alibi b̄ne uer. O longe cest ut si dicar rōmē. Obreurest ut si dicar rōrē & si dicar obut
 Itē si dicar orator O longe cest Similitē ad longe alibi b̄ne uer sonat Longe cest si dicar
 ourat Byne uer si dicare quār̄ Cider qui non simplicē sonat Ergo quomodo expri
 mor desit. ista litterē dict̄ ita rep̄t̄cēnur, quotiēr cūque uolumur. E. longe proferri
 uincēs̄t ad litterē & p̄sonū si dicare sonat litterē quam
 uerbigrēcē dicare uincēt debēcē si p̄sonū sic agūstūtū uincēs̄t ad litterē quando
 uirdice p̄e uincēs̄t uincēs̄t ad dyptongon ut p̄t̄cē si dicare mulūr ecclonge cest & p̄e uē si chē
 berdicē equū. Ergo quando breuirest uincēs̄t addyptongon quādolonge cest uincēs̄t
 ad litterē similitē O si si p̄o quālitate prolectanū habēsonū utxlonge cest
 arbi p̄e uer. Si longe cest debēsonū p̄e int̄p̄ecclatū sonat ut si dicar orator
 quasi int̄p̄ecclatū sonat Sib̄ p̄e uer si debē primir leb̄ris sonat quāsi ext̄ponir
 labris utputat si dicar obit̄. Heber. Nam regulē exprimē int̄p̄ecclatū quando uincēt
 exprimēt quāb̄ p̄e uer si primir labris sonat Quando autem exprimēt longon
 int̄p̄ecclatum. Sunt autem uocaler quinque sed non omnes uocaler sint semper
 Nam a & e & o semper uocalerrunt Juero & v. uānicē habēt potestater. t̄ locaderunt

semiuocaler sunt medierunt nihil sunt digemnonrunt duplicerrunt
Uerbae hebetem potestater ergo habentur prouocalib. pro semiuocalib. ha-
bentur promediar hebetur prouihilo habentur prodigem. habentur
produplicib. Sed hee sexistat uerba significationer non utriusque sunt
Non tamen significationer communerrunt alio nonrunt communer ditemum
sunt uocaler autem uocaler aut medie. Tamen si potestater ali signifi-
cationer I litteres que t. ali quern non sunt communer reddi uero habent poter-
tater Nam nihil in t. ut sit digemnor hoc v. littera hebe et sit teneplex
hoc etiam i. hebe et quidque ad modum tractat donatur primode illar com-
munib. & postea dit ad istos specialem casur. Ut si tu uocaler quem admodum
intelligimur uel quae litteres tunc sunt uocaler qui in dorole posita syllabae
fecerit uel quando coniuncti sunt ali consonantib. Si dicas unus t. sole est &
syllabae fecerit Ergo uocaler tunc sunt quando sole posita syllabae fecerit Item
dicere igitur I sole est syllabae fe cit Itē si unctas fuerint consonantia ut puto eunda
Iridur iunctas est consonantia & uocales est ecce haber quando uocales sunt i. & t.
uideamus quando sunt consonanter tunc sunt consonanter quando ipse prepo-
site sunt & habent postea adiuuocaler in hirs de syllabis constitutur ita si dicar
uicinus modo consonantes t. litteres habent illud totum quod diximus
Nec si p. se p. sit est & habet postea uocale in eadem syllabae constitutum Nam
uicinus t. & a. unasyllabae est Itē ianis & hic littera hebe & post a. & unca
syllabae est quid opus fuit isto edicere ut p. p. procedat & habent postea uo-
calem sine ea de syllabis constitutur Non est enim coliter consonans ut puta
dicar qm ecce quando dico qm postq. inuenier a sed tamen non est consonans
qm non ipse p. gerit Itē quod diximus si sequuntur uocaler in hirs de syllabae
bit constitutae puto si dicar iur. I uocales est & t. uocales debet esse consonans
sed non est consonans quia sequuntur & t. non sunt in iur. syllabus sed duob sunt
Ergo n. i. t. e. consonantes omnes non sunt consonanter id est nisi ipse p. procedat
& habent postea uocale in eadem syllabae constitutae ecce quando sunt consonan-
ter medie dicuntur ideo quae aliquoties r. solleculum sonum habent
Ecce codicte t. unus ecce uider quando sunt sonat iungit illos codic uo. licet
litterem & uide quae consonans sonat sed pinguius at uel surdus t. N. quid
sic si non est unus quando t. sole est non sed tenet sonat. t. anus quando di-
co pinguius sonat numquid dicitur t. anus ergo uider quae consonantur
sole tenuem sonum habent. Si uengantur adiit litteris pinguis sonant.

45

Similiter si capiat. Tunc ecce tenuntur. **S**i dicat titius pinguus sonet
Ergo quomodo dixi sonent medie id est quod id est alteri sonent alti iuncte. Idcirco
dicuntur medie quoniam medium habent sonum ex necessitate, nec proprium. Sunt etiam
quae dicuntur idiomate que sunt non habent reditum proferuntur putes dicatur
uenit quidam uir uir quando dicit illa littera. Non sonent nec necessitate dem habent
sonum. Nam non accipiunt ipsa littera uir dicatur et necessitate non habent medium
quem de sonum. Non illi sonum quem habuerunt iste communicavit inter se
que litteram. **QUANDO NIHIL EST ULLA LITTERA.**

Iam videamus quando accedit. **V**littera ut omnino nihil sit uideretur
quae subtilitate nihil erit. Si dicatur quoniam quaecumque habentur et quidam uoces
non potest. Nec tantum uoces sed etiam modi alterius uocis iuncta
est ergo ideo non potest esse uocalis quicquam ab eo postremo calem ne forte consonans
sit ne consonans est quare quae non est prior ergo ut non sit uocalis illa per
ficit quoniam est alterius uocis ut non sit consonans illa per ficit quia non est
prior. Ita fit ut nec uoces sunt ne consonans. Ergo nihil est si nihil est quidam
bebitur nihil, quicquid ergo ibi scribitur propter illa causam quicquid est q. littera.
precedentur. Et enim ipse litteram precedentem direcere et uide quae commoda
sonus inuenier quoniam necessarialem sonum habebit. **V**littera deinde precedentem
Ergo inde inuenitur. **V**littera nec uocalis est ne consonans. Sed pars est litterae
precedentis ergo per se est quae litterae precedentis quando **V**littera di-

Gammos est. **E**st autem digammur iste ut litterae quidam digamma gree-
ci habent uerba lingue est unius linguae quae dicitur ealyca apudistorum enlycor
est una littera quae appellatur digamma que et duo greci mae superpositi
habet litterae digamma hoc prestat ut pinguis sonum facit in quibusdam sermo-
nibus pene et apud lectorum hinc sonus est. Ecce omnes dicunt elencti illi dicunt
uelencia addunt pinguis istud sonum ergo est littera apud grecos quae dicitur
digamma haec additio pinguis sonum facit intentum ut multo lectio incepit
greci mae sint greci putadicebant aenetta addimus digamma et facimus
uenientur. Ut scilicet quae greci et latini linguis et Lyce ut digamma additio
lectio nō fecerit. Ergo litterae romane fungit officio illius digammam
mi id est dicitur apud nos litterae quae dicitur cepud grecor illa digamma
pinguis enim sonum fecit. Sic etiam litterae iunctae pinguis uerbum facit
Sic etiam litterae iunctae pinguis uerbum facit. Si ungetur alterius uocis digamma sicut
illud uocatur monteclaras. si dicatur ceterum idem sonus est ergo littera caput nos

fungit officio digemini. **R**EPREHENDITUR DONATUS
Suuncat fuerit alterius oculi est hic ad quid iniquoposse ut superocere donatum
non in imperio sed exemplo atenim sic serius uul. quis uerest pini
gur raneat Sed dicitur uulgar non uere digemmorest sed exemplum
non est optum qm omnir digemmor de recte pedes nec tunc dem sonum
Putec quando dieo uocatur tolle inde uocatur tollit quicquid dico uen&ur
Tolle inde et remponit enetur nec a rebus non uideatur ut poni iste exem
plex ita constare uulgar tolle u nūquid fecit uulgar uulnus nūquid fecit uulnus
Ergo enim ueram dixit exemplum tam uerex non protulit debuerunt enim
teches exemplum proferre ubi posse u & addi & de recte ut poni & in utro
que pastis **QUANDO I LITTERA DUPLEX EST.** **S**upē illud unum littera
ne geminari quod proprium littera, litterae geminari potest unquam
dicit ducet uocales constitutae in uno poneatione putec alia hinc ha
bent a sūndehabent. Introducer uocales inuenit. Atq; inde habent a sūnde
habent o & ecclieputat huiusmodi & simili ex quo aenr cum queint ducet uocales
inuenit produceatur consonantibus habetur & hoc omnia gemit. littera
tenui modo. Unū que contingit, Ergo hanc specie est littera & inter
ducat uocales constitutae producebuntur non neantur. & faciat longe su
perioper idcirco iste troiae tabule que et cetera gaza pertindas
TRO NATUR. LITTERA BREVIS EST SED PRO LONGA ponitur quareq;
inter O & eō inuenit litterae & faciat superiore in longam. Diximus quod
uocales communer es & ei littera ducet alioc uocales ergo uoces aliem littera
ter illud requiritur. **QUANDO TIO CALIS OMNES ET PRO DUCI ET COR
RIPI POSSINT.** **O**mnes uocales pro duci & corripi possunt id est omnes uo
cates dichronerunt apud lectoris greco scripte habent uoces sed de scripte
ducet semper breuerunt. E&iota ducet longar H & w tpe dichronor id est mo
do longar modo corripiat. Ats quicquid nunt ille greco dichrone teclentur
apud nos omnes uocales aeroi & produci possunt & corripi non ubique
& corripi possunt & produci sed est locis ut eodem modo aliud est quicquid
modus poneat aliud quicquid dico in eadem ratione. Si medea poneatur
longior est careat modus decimini si modus misericordia poneatur ecce
der quo modo pro quicquid recte signis fixacionis capitio ducuntur aut cor

46

ripiuntur non ergo debet. Alterum in omnibus verbis producere corripere
Sed inuentus est aliquis quematur et productus aliquis quematur adceptus
Terror brevis est acer. Longe est deus non dico et ultra longe est equus.
Sed brevis est deus predicator deus et longe est. In iure in contiguacione sil-
uem ibi dico brevis est. Deo oratio dico obitum longe est iste brevis est
deus unius dico longe est attestatur ab est medio in fluctu quoniam ipsi
ubi dico brevis est ergo ut omnis iste locutus inuenientur a productis deo
per nos auctoritatem modo iudicent non dico per.

DESYLLABIS PRIME PARTIS ORATIONIS POSITIS

Poëne est ars deultumis. syllabis quodassint ultimae syllabae utrumque sint
conbyues. prestat ars. pene ultime & licet quodassint hec non sit semper
tunc men potest tractari. De primo vero nullus est ars. Idcirco debemus
ad exemplum configere quotiens nos interrogat aliquis. Putte si dico mihi
unus qualis est. Dic tibi nescio utrum brevis sit. compendia nissime ad exempla
contulero. unus erit medio in fluctu quem uidi omnis ipsi.
Et ergo debe opymam syllabam exemplo colligere quo loco posuisse est longa quo
loco brevis. & sic respondere. ergo ubi uolueris ut hoc necesse habeas ad ex-
emplum configere. Sed habemus compendium huius pene cogamus
singulacuerba exemplis que responde & hy mologias intue te & sequere ren-
tur amphi. Putte amor. undenatus. cibemoy. Ecce quid est brevis.
Sicut amor docuit naturam sanguine matrem con-
culare manus. Ecce inueni emor quo brevis est item quidquid inde
necessit semper breue est. Si uenomen inde fecies ut emor. siue verbum.
ut emos siue participium ut emans. ubique brevis. Tam & sic duerbum
fecis brevis est. Quidquid illud fecit serucenturam illius, ergo quiesci-
habe inueniuntur compendia. contra istam difficultatem nacogamus omnia
verba inquisire. Notemus ille cuerba quae sunt primigenia. Quae sunt pri-
ma uerba & exinde & licet collera scimus quae de ipsis nascuntur.
que has sint. Serucent enim naturam suam. Ita quae sunt primigenia
regunt ille. Caleff quomodo possumus ead singulacuerba & licet ex
emplum querere. Sed teneamus puto. uocerum. uocorri pitur
uocatus participium. nihil. omnis corripitur. Nonnulla que cu-
q: sunt. sequuntur originem suam ab initio acceptis pccatis.
Sunt enim qua contraria que debes celi de aduestere. Ut si dico.
lumen. lux lucis. lux qualiter longa: sine dubio naturaliter.

Actuero lucernę. & eē festum est nomen inde & breuis est. I. u. ut est uigiles
q: lucernas. ubiq: breuem legimus lucernā. Item homo breuis est ubiq:
Fac inde diuinctuum humanus. & elongaent. paucis sunt quae mutant
naturalem suam. p̄elegre sciendum quod aspirare n̄ debemus
nisi quando sequitur uocalis ut puta homo. Ideo p̄pono. h. qui a sequit
o. uocalis herculis. hic. humus. Ideo p̄ponuntur iste cōspirationes qui a sequit
tur uocallis. Necesse est ergo ubi cum q: uocallis fuent ubique aspirare
sed occurrit hoc. n̄ enim ubi uocalis est necesse habemus semper cōspirare.
sed ubi cumque habemus cōspirare. necesse est ut uocalis sequatur.
Nam & ce amicu. a. uocalis: sed non cedat aspiratio nem. Orator non
cedat cōspirationem. Ergo non ubi cumque uocalis: cōspirandum est.
Sed ubi cumque est cōspirandum. Recte est ut uocalis sequatur. Hoc est qd
dixi de uocallis libris. Sequuntur consonantes quaedam induc
paster. In semiuocallis & immutatis. Semiuocales sunt ut diximus superius
flonnes x. Iste omnes debent incoare. ab. e. littera & deinde innata
naturali sonum accepta. x. Ita cēnū non cēb. e. Incoat sed ab. i.
Habent cētem. x. littera p̄duabus fungitur consonantibus penitus ubi cūq:
fuent si est ac sidus ibi in consonantes. Multidicunt ista litteram
multinegant. Legisti cepit maiores nostros p̄ymas unde in litteras fuis
se. centūmodo. Ut dicit eccl̄ libro cōnalogia p̄ p̄ymo. Uerro docet
inclusis libris quos ad cētius scripsit sed & s̄m fuisse. Postea tamen cōp
uis se affecte esse uiginti tres illi aquem memoratur qui unaquaque
litteram fecit. Ergo de ista x. littera quando non erat quēam
modum scriberant. Maiores dicunt multi p̄ c & s. Multi p̄ s
& s. Innominitio puta scriberant. p̄x. p̄ic. & s. Unde hoc
suspiciamus quia p̄ c & s scribebatur p̄pter genitium qm facit p̄ies
Ita alii scriberant. Reg. & s. & hoc loco. g. propter genitium
& ideo putauerunt hanc litteram constare aut p̄. c. & s. ut scri
berent. Aut p̄ s & s. propter genitium sed hoc stultum ē.
Inveniuntur enim nomina ubi nec c̄ sit. n̄ & g. Ut puta sens
quid debet facere ingenitio. Senecis senecis non potest facere
sed sens facit. Ita aliud n̄ dicit nisi facit non facit meis n̄
facit n̄ ḡ sed facit n̄ s̄. Unde apparat quia frusta proba
uerunt sic debere scribi. Int̄ḡm hoc scire debet quia ubi est x.
p̄duabus consonantibus habetur s̄ littera hanc habet potestatē

47

Ut ubi opus fuerit & eludatur de metro. ut est ponite spes sibi quisque.
ponite datus est. sed sequitur. s. & p. faciunt longa superiorem & incipit
esse. cum phimacrus. p. dectyllo. ergo quid sequitur ut pitiatur. s. littera
Ergo tali est qualiter sunt liquide. nec in liquide & eluduntur. Demetrum
duplicatione hoc ipsum dicunt una leuis est ratiocchia ualentissima mul-
tidicunt illud multa illud. Nam elude est esse imm & iron & computetur. alius p.
icidem & ero. Lumin. fiducia luminaria p. m. c. lumina dectylus est h. c. sequia-
tur. s. & p. & possit facere superioram longam remen n. b. i. computatus. s. n. a.
cum dico lumina prima & c. e. b. i. est. s. & t. c. m. non computatur. & contra no.
millorum & roubi est. s. non potest eccebi per mitte re & sic p. ferris sed ne ces. se-
hebes ille cum excludere. Non possum dicere ponite spes sibi quisque sed dicere
hebeo ponite sibi quisque ut der quod differ a se. & ille qui dem est sed non con-
putetur. Ita cecut non solum non computetur sed n. e. est quidam. Nam exclu-
ditur inde hoc quidem leue est. aliud est uerius quod differuntur a se.
Liquide enim ille numerum quamly quescit nisi sit post posite. Ecce quidam
nisi inuenens post mutem aut post. f. semiuo ecclam non ly quescit.
sed p. manu quonon po test ly quesce re nisi hebeuent cuius mutem accut
semiuo ecclam. antecedentem. f. e. contra no. s. n. potest ly quesce re nisi ipsa
antecedat ut est ponite spes sibi quisque ubi tollitur ipse p. m. o. est. Nam item
fieri. Iuuenes subito ex infectibus per uis. Incipit. s. In de excludere.
Hoc ergo inter est inter liquidas & iste em litteram quod ille liquide. Tunc &
eluduntur cum post posite fuerint iste. s. tunc & excluditur quicendo cen-
deposita fuent. Sunt cuit ly quid quattuor. sed nomi n. ly quid es sunt ecce p. u.
grecos quidem omi n. ly quescunt apud lectinos ueronon ly quescunt nisi in gre-
ci nominibus. Ergo ly quescunt non semper sed quotiens cumque post posite
fuent & hoc debes si intelligere quomodo & illud quoddiximus de aspira-
tione. quoniam quotiens cumque post posite fuent ly quescunt sed quotiens
cumque ly quescunt. totiens post ponuntur. Id est n. quotiens cumque post
posita sunt & i. c. m. stetim ly quescunt. Necesse est ut post posite sint.
Sequitur & i. c. m. f. iste. f. solec p. x. ponitur ly quid si nullus est & de conso-
nentibus. nam p. ponitur ly quid si duobus. Ly littera & fiducia fluius
p. x. ponit. & n. Littera & fiducia. frater. est ly bellus de syllabis legit
illum non de syllabis dicit ecce p. x. grammaticem pertinensibus sed dicit
tibi. n. littera quod syllabas faciat & computet p. x. ille & ille littera
facit que tuor de cim syllabis & ille & ille actor fecerit n. & ultenguis inuenies.

Est cūliber cōceptus. Iste ergo sunt semiuocatae requiriuntur multe multe sunt
nouem B. C. D. C. H. K. P. Q. T. Schis duæ superflue uidentur. K. & Q. quā opili
potest p̄m. Nihil enim inter est ut p. k. senbas cōp. Q. a n p. c. est tamen
aliquæ differentia. cōputinaiores nostrorū longe aliae regule sunt. m̄c̄res nos
quotiens cumque a. sequebatur. p. k. senbebant. kēput. karra. kecrus.
kēleemus totum. p. k. senbebant. quo. a. sequebatur. Modonon schi
tur n̄ si dū cēmodo nomina. kart laço. & kalendit. & dictille quod
fēlsum est kēput modo eum. p. c. senbitur. Antiqui. p. k. senbebant sua
uissimam p̄pendicat. Iuba de hac. re. Dicit ep̄um mihi uideatur illius peccati.
Senp̄isse cēput. p. k. & ideo sic fuisse possum. ut quando sententiam audi
cibus accipiebant. p. k. senberent. kēput. Quasi condemnatio cēput
lis. quod hoc ipsum cēput. per. k. condemnatur. Hanc dixit ille
rationem. Er ḡ modonos. p. c. senbimus. Item cētū qui nosti quotiens
sequebatur. v. p. q. senbebant. modo est regulæ optima melior ab
certqua. Numquā. p. q. senberent nisi post. Q. sequatur. V. & post
v. cēla sequatur. uocedit. Sicutem non sequatur alia uocedit. p.
c. senbimus ut dicemus. cum. Item. p. q. senbamus. Quare. quō post
v. a. sequeatur cēlio cēlis. sequitur. h. que quēndo. quicquid quē
aspiratio est quēndo littera insyllabis dicimus. puta. quisquis onus tu
mūl. hic aspiratio est. terga factigamus haec te. Hec plittera habebur
Sed quae sit ratio. hec prationē syllabæ intellegimus ubi sit aspiratio
ubilittera. v. uero d. z. grece. sed & cēma p̄udnos s̄ichrebentur quēn cē
modum apud grecos. id est. v. puoceli. z. pduplici. Sed hoc inter est
inter z. & & quod x. nostra simplex & pduplicibus consonantibus habet
z. non sed cēl quando pduplici haec bāur. aliquando p̄ simpli. Inuenit
duplex. tit mezentii duci sexu s̄ias. Inuenit simplex. tit meo rosa
z acynt. hos. uenit & ponit. hoc ergo inter est inter illam litteram. x.
& z. t̄ndes fit ut decem & septem putentur. litteræ. Tolle emmūna du
plicem. tolle illam unā aspirationis notam. tolles quē sup̄ flac̄ suam
Tolle duces grecos. & idem. & septem ponant. Uniuq. litteræ ducēci
dunt. Nomēu figura potest eos. nomē est ut scias quonominē uocat
a B C. hoc est nomē & genere neutrō legimus litteras. Legistis incert
ne ut h̄usque ad cēleram. R. litteram non dechines unde illud inque
tionem uenit. sigma. sigmata. sigmatis. habet. & figuram.
figura est quē senbitur ut puta ita sit. sed interim quomodo nos legim



48

cōest quid est figura. Si uerum sc̄ix inuenis clud. Potestas
utriusque quid ualent littere, p̄t̄c si uocēs. Si consonans. Si semiuo
ceclis. Si mutec. sic licet quamcumq; potest etem habeant. ex p̄t̄c.
de littera. In cōp̄ de syllēba. Syllēba dist̄c est de ḡe co ngrē cū
cōpellēt̄c. Iest enim syllēba cōḡrē significacione at ioto y
c. y. l. l. l. l. l. BAHINTA sp̄. M. M. A. T. A. A. potus syllēba cōn̄ta
grāmata id est cōconceptu littera. syllēba dist̄c est ter̄entia
nus illud exp̄ressit diligenter. unculum. uocē signat isti congregat̄lē
di p̄t̄c. ista di s̄t̄io quid signi ficit unculū congregat̄lē id est m̄. h̄. l̄. e. t̄. c. l̄
ud syllēba nisi con̄cio & unculum littera. Ergo ideo sic dist̄c est
syllēba cōpotus ille. bāhinta grāmata. Id est cōconceptu littera
rum. prop̄ne cū ille dicitur. syllēba quaemul̄ta. h̄. b. & litteras
ut puta. p̄t̄c. Iste collat̄sunt & fecerunt unam syllabam.
Ergo p̄p̄ne dist̄a syllēba quia con̄cio ē littera. t̄c men̄diam
ab usiue dicimus syllēbar̄ desingulis uocēibus fecl̄t̄s. ut est
amor. & ce. & littera est & tamen potest syllēba dici sed cōbus usiue
Non est enim conceptus littera. Illa enim p̄p̄ne syllēba est que
demultis ut diximus litteris fit. Ille abusiua quae de una uoca
ly constat. Omnes syllēbe aut̄ breues sunt eccl̄ longe aut̄ continu
nes. Breves dicuntur. quae semper breues sunt. Longe dicuntur
quae semper longesunt; communes quae nunc breves nunc longe
sunt nam in circō cōpellēt̄sunt communes videamus modobr̄
ues quod non omnis syllēba auocaliūco et haibe
RERATIONĒ IN P̄DIBUS. In principio cōtequem dicem
definitionem ipsam t̄ha & sc̄ret̄ debet quō syllēbam animad
ueste te uol. er̄ que cl̄issit non cōbinitio ea m̄ debet̄ computare sed
a uocē cl̄ip̄ta. Post quā dō dicit̄ mihi que p̄e qualis ē syllēba
post non incipio computare. d. p. & ita cōti adueſtere & se
quentes consonantes. S. & c. t. Igitur ut diximus istam syllēbā
ut puta post utr̄x brevis sit a longa ut possim ac nim̄ adueſtere non incipio
computare. d. p. sed cōb. o. unde inueniuntur. duę consonantes post
ipsam & non computo. Ille cōp̄nō p̄tem. Namq; in una quaqua syllēba
littere consonantes quaep̄cedunt nom̄ ipsi syllēbe p̄sunt sed ante
mar. Quō omnis syllēba incipit hec p̄te rationem a uocē
sem̄. Id est p̄num que p̄te debet̄ de ipsam uocē. ut in natura
littera longa sit a longa. Deinde considera pede consonantibus sequen
tibus non dep̄te cedebobus, p̄precedentes enim consonantes

non ipsi sunt sed ecclie syllabae id est anteriori. Detemponibus syllab.
Illud & sic scire debet quod syllabae p[er] se syllabae non unum tempus habet
longa duotempora habet plerique duo semis. plerique dicitur. sed dicimus
nobis non queruntur syllaba ergo queritur a vocali & sequentibus co-
sonantibus quae tractantur nobis sunt. Deinde illud scire debes ut dixi
mus quod una quaeque syllabae sibi reuersum unum tempus habet. si longa
duotempora habet. Cetera tempora quae accidunt super flua sunt pu-
tas dicas. & unum semis habet. Ei. uocallys breuis est unum habet tempus
consonans est & omnis consonans dimidium habet tempus. Ecce T. unum
semis habet tempus. adhuc non est longa nec brevis. pluram ex habet
a brevi minus quidem habet. a longa. At sic dico. S. & dicas. est fi-
longa. quae. e. brevis unum tempus habet. S. dimidium tempus habet
T. dimidium tempus habet. Ecce duotempora sunt ficerunt duo
tempora longam illeem. Hac & sic rem rectio est ut centrum uiclat
syllabae naturaliter longa. Quicquid uicel[ic] positione longa qua-
re. Nec quem commodum ille uocales naturaliter longe duohabent tempora
tempore. sic & sic syllabae que positione fit longa duohabent tempora
quomodo unum. habent. a. uocales & unum ad uabus consonantibus
Ide circa fit ut non queratur adpositionem nisi uice consonantes. quia
duo consonantes singulatim dimidium & dimidium habent tempus & fa-
ciunt longam syllabam. Ob hanc accusamus duo esse tempora &
naturaliter syllabae longe & positione longe. Illud & sic sequitur esse ali-
quae syllabae que plurahabent tempora quicquid post & ut est legi.
Ecce. e. ipsum natura litera longum est. Ie. duo habent tempora & sequi-
tur illeem. x. que dicitur consonantium frangitur loco.
De super fluis syllabis temporibus

Quedam unum habent tempus & ceterum non habent tempora.
tempora. que hoc dixi. quo iste syllabae que ceteris temporibus finiunt
Si habeant post secundas longas asperitas faciunt uersus non ferendos
Tempora enim crescentia ultra modum incipiunt grauare nostras uires
& obruere. Si quid telem uersum fecisset. Lex prima. est. quod cu[m]
que potest que tuor sunt tempora. Lex. e. quippe duo habent tempora
naturaliter enim longa est. sequitur. x. unum tempus habet quia
duo est consonantium officio fungitur. Sequuntur. p. & r. ecce
cum duxit consonantium aliud tempus & ita que tuor tempora
sunt & sicutque est primus uersus est quotiens cumq[ue] ergo incident.

49

et ecce aliquid debemus uerba sequentia cetero ceteris incoare & decipere
ad eccliquid de illis summa. Ut puta fidicet. Lxx. tunc est. quod cu
qual & leuis sonat. Ergo omnino hoc seruare debent qui uolunt
lubnros uersus & currentes fecere. Idecirco omnia illa participia
cetero coniunguntur asynmas uersus faciunt. Omne participium
longa habet syllabam. Docens. scribens tunc puta si quis
talem fecisset uersum. SCRIBENS q: PATRI. quem ac p: n: m:
uersus est quaeque quia hoc ipsum. Enaturaliter longum est deinde
sequuntur. N. & S. due consonantes cetero ceteris cit tempus. Jam se
quit & ille comiunctio. cetero ceteris cit tempus. Sicutq: quatuor tem
pora sunt & cetero ceteris fit uersus. Scribens q: Docens. q: & locut
accusa. cetero ceteris hec & si hanc ratione minima non iuuia, debre
uit bus syllabis. Ergo omnis syllaba que enaturaliter brevis est unū
habet tempus que longa est si uenatura siue positione duobus & tempora.
Cetero tempora & sup flouunt nihil prestant. Diximus quo syllabae sunt breuer
sunt longe sunt communes. illideamus. debreibus. Omnis brevis syllaba quatuor
temporibus continetur. Si de istis quatuor temporibus unum ali quid defuerit non
brevis. n: & cetero ceteris queras. primum ut habeat naturaliter corrupta
uocalem. Deinde ut non desinat in duas consonantes. Deinde ut non desinat
in una duplicitem. Deinde ut non desinat. In. I. quod interduces uocales
Si de istis temporibus nihil incident brevis & syllaba. tunc puta. n: & commes resistat
quatuor. In seno non habet. ergo brevis & syllaba. n: & unde hoc p: basynmū
quo uocalem enaturaliter breuem habet. Diximus enim nihil p: n: us
que rendum esse nisi uocalem quid si habeat. x. sequentem non habet.
n: & habet. I. Interduces uocales. Nam ita dicitur. p: & num quid potest dice
re. n: c. quando. cetero uocales breuer sunt naturaliter queendo longe
dibus colligimus. Ergo si quis tibi dicat. & qualis sit quando dico
& brevis & cetero ceteris per quatuor brevis syllabas. Quare brevis & quia
& corrupta habet. Deinde non sequuntur. Due consonantes sed una. I.
Deinde non sequitur. x. Deinde non sequitur. I. Interduces uocales quia
nihil contingit. De istis quatuor temporibus brevis. Ergo et brevis consider
re deinceps. Si & corruptam uocalem habeat & non habeat duces con
sonantes aut sequatur duplex. x. aut sequitur. I. Interduces uoca
les illidebreuem queant brevitatem colligis, de longissimis syllabis.
Longa seconano collyge quomodo iste per quatuor si non coniunge
nunt breuer. relinquunt. Sic sicut contingit longam syllabam faciunt

Ergo collige istas versibus si habuerit pdulta vocalem longa est si habuerit post se
duces consonantes longa est si habebunt. x. longa est si habuerit. i. interd
uocales longa est; Ergo uider quia quae sunt colligimus breuer. e. co
trans oea ex te collegimus longas quando tibi pferantur syllabas
quattuor quae si fuerint longe sunt namque e. contra no considera &
des sic esse longas ut puta. Os. oris. auocali in eo at & idcirco. o s.
non possumus dicere breuem esse quoniam voces naturaliter longa est.

Quid si bryeuis fuerit & sequatur duae consonantes ut puta post o. quid
breuuis est sed sequitur. s. & l. t. duae consonantes & longam fecerunt
quid si dicas. p. ix. i. quidem breuuis est sed sequitur. x. & longam fecerunt
quid si dicas. x. i. quidem breuuis est sed sequitur. i. Inter duas uocales
constitutae & longam facit. Ergo scire debes quia quibus rebus non con
tingentibus breues sunt in eisdem rebus contingendas longe sunt. e.
contra no & unum aliquid potest inueniri. plene scire debes diphtho
gas longas esse. sunt cū ceptis latinos quattuor usitatae. Nam una
id est quinta perit. ut. a. e. aeneas. o. e. ut poema. au. ut ecus. heuut
est eurus. Ita sunt usitate una est quae in usum non est. Et ut si dicas.
est ut quod situm est enim quemcum modum sensibatur ait te sentia
nus pere. & l. i. debet scribi. ut est. Et tunc hanc antiquam siluanam.
Quoniam originem habebat euenio. Eo. i. & quando transit imperfectum
tempus debet ipsam syllabam trahere ut habeat. ei. bene quidem
argumentatus. te senti censu tecum si hoc queras credere incipies
uersus uergilium non esse. Superum q. ad Luomeni rituras
Quod si per. i. sensibat potent staccate. sicut dypthongos est nulle ratio
ne corripitur. & non staccat. Ergo sunt syllabae breues. Ita longe
cibus uenient syllabam non habentem pdulta et uocalem aut
dues consonantes non sequentes. aut. x. dupl. cem non
sequentem. aut. i. inter duas uocales si non habuerit aliquid
de his rebus breuis est. Si autem habebunt aliquid de his rebus longa
est. Decom mutibVS syllabis

Diximus syllabas ceteras longas esse aut breues aut communes.
breues quattuor modis intelligimus similiter & longas. breues
sunt si & correptem uocalem habebant & non desinant duas
consonantes. aut in unam dupl. cem. x. aut in. i. inter duas
uocales constitutem longe. e. contra no sunt. Id est si
aut habebent naturalen pdultam uocem. Lemite est. o s.

50

aut habeant duces sequentes consonantes. ut ars. aut habeant
 unam dupl. ut pīx. aut habeant. i. inter duas uocales. ut. a. t. o.
 I. s. f. sunt longe syllabae & breves. & breves communes modis sunt isti quotiens
 & longa syllaba & breves. Ergo communes dicuntur modis quād
 longi sunt & breves. Sunt autem communes modis octo. unde quomo
 do ordinatis sunt quae pīmē. siue cēnatura siue ab illis quae pīmē sepi
 ferunt ut ostendicerent communes esse modos. Diximus enim longas
 syllabas quae tuor modis fieri & breves syllabas quae tuor modis fieri.
 & e quā erō. fuerat uticem cōmunes syllabae osti modis fierent quia
 utrāq: communes modis sunt. osti sunt communes syllabae de istis sit
 teris, deliquidis. Liquides sunt. i. & r. frequenter. & m. nonnū
 quemque sc̄escit sunt de. h. quae cōspirationis nota est sunt de. s.
 quædem & rō excluditur sunt plexq: de eccl. syllaba quæ pīmē
 terminat orationis ut mīsa. sec. pīmē terminat orationis ut
 puta. ORATOR. TOR. pīmē terminat orationis duplīcem ha
 bēt potest cētem & pīmē ponit & plongas sunt. dedyptōn.
 gis si potest. has. uocēlis sequatur ut puta. INSULAE. IOHIO
 Ergo si sequatur uocēlis uocēlem. ille dypthongos brevis est.
 Nam lae. Dypthongos est nocturaliter longa sed quia sequitur
 IOHIO. i. uocēlis & cētem pīmē sunt denuo longe sunt
 item uocēlis sequatur. ut. o. ego infelix. o. id est ego naturali
 ter brevis erat sequit̄ cēst. i. uocēlis & cētem longam sunt de. c.
 Littera sunt de. z. isti sunt osti modi, tantum modo ergo littera
 que feci sunt communes syllabas isti sunt liquide. l. & r. h.
 que plexa que cōspirationis est nota. s. que in & rō excluditur
 eccl. syllaba quæ pīmē terminat orationis dypthongos quo
 tens eam sequitur uocēlis & unam uocēlem si una uocēlis
 sequitur. c. & l. z. videamus quem cēmodum sunt pīmē singularis
 modos. Pīmus modus: quem diximus qui sit deliquidis cēm
 in litteris docuimus quād quidēnum quamli quescent nisi quan
 do post positesunt pīmēbus mutos. aut. f. semi uocēly ut pa
 ta videamus exemplūc ubili quescent ubinonly quescent
 & cēhaber. Tempora. FRATRES. tempora dec̄tyleſ: &
 fratres. f. & r. duę consonantes debebent illeem longam
 fecere ut non esse dec̄tyleſ sed cōphimacrus sed pīma est.
 f. & l. modo. R. hic h̄que fecit cēst que cēpīque h̄que. fecit cēst

quicq; semiuocalis precedit ut puta sidices. & fratris similiter dactylus.
que ex quo hec & cetera semivata in qua mutat precedentem facit. R. liquescere
Vides ergo quoniam clyster liquescunt & sunt breueri nisi precedentibus aut mutis
aut si semiuocali. Habet in margilio ubiliquescent. L. littera ubi non liques-
cat. & cetera non liquescat in illo exemplo. uastocyclopis in dactylo.
Trocheus est positione spondius habemus apud uergilium tacer. duos uersos
in uno longa est. cy. in dactylo brevis est cy. pluta uasto q: ab rupe
cyclo pas/rupe. est naturaliter trocheus. sed cy. debuit positione fieri
longa sequentibus. c. & l. duabus consonantibus sed & cemodo. c. & l.
ambig consonantes sunt sed modo. l. littera pent id est liquescat & fit da-
ctylus. illouero exemplo non pertinet. uastocyclo pis in antro quoniam
cy. spondius esse debet ut isti uersus memoratus in illo exemplo pertinet
uasto q: ab rupecyclopas/rupecy. dactylus est & sequitur. clo.
debet fecere cemphima & sed precedentem muta. c. modo. L. liquefac-
tio est dicimus ergo. l. liquefacta esse. uasta qds. q: ab rupecyclopas.
in hoc non liquescat. uastocyclo pis in antro. Et multa sunt inuen-
tio diuersorum & exemplarum similia scire posse debet quia hoc utique facient aut non
liquescant in arbitrio est sensibili & in necessitate manu. Item si uoluens
talem uersum fecerit uerbi gratia. patris amoris mea castra facit
panaturaliter brevis est. sed tamen ille fecerit longam. Iam tamen & R. duis con-
sonanter sequuntur & fit illuc longam. E contra non sit talem uer-
sum. ad patris dactylus est queratione modo enim. R. Liquescat
necm quoniam dactylum fecerit & necesse habet dactylus duces breves
hec esse. R. liquefacta esse hec & precedentem mutat. Ergo hec & ubi liques-
cat. R. ubi non liquescit & cetera longa est & brevis. sive de h. aliquan-
do littera est & longam facit syllabam aliquid non nihil. Littera est
& longam facit superopem in illo exemplo. Tercas. xti. canus hasta
utris hascanus. Brevis est naturaliter. sed muri id est ut uocalis derint
in s. & excipit ab h. consonans est. & fit longa ut duas consonantes in
p; semillo altero exemplo p; nihilo est quis. quis honoris tuuuli quis
longa est positione sed possit esse. quis longa si modo. h. p; con-
sonantis loco hec begetur sed dicimus. h. perire in sequenti syllaba
& erit dactylus non paulinbachius ergo in hoc pertinet. quis quis
honoris tuuuli in illo permittit. terga fatigamus hasta
hoc poterit & licet. s. utputa. unde spissa. coma unde
tergo cheus. sed fit positione spondius. s. enim & p; duis conso-

57

ne ceteri fecerunt longam hic non pent. malio & ex plo pent. ponites pes
sibi quis. q; ponite dectylus est sequit' sper id est. s. & p. possent facere
ye ampli maest etiam inde excludimus. s. ergo pent in hoc ex e plo po
nre spes sibi quis. que. Non pent in illo. unde despis sacra omnia
Hoc sequit' nolc yedex donato inter syllabas que terminat paetem
orationis in unam desinens consonantem qualis uistalis. quid illud
uoluit addere simunam desinam consonantem ostendotib; ubi non
desinit in unam consonantem sed in uocali desinit aut desinit indu
ar consonantes & puoluntate habetur. quis nesciat omnem pnyma
personam uerbicor ycepta esse absq; monosyllabis ut est. do. das.
stostas & si qua sunt similice & tecum inuenimus perfectum uer
giliu m ipsi syllabis Incepio super his Incipio Dactylus est
Obyeuis. naturaliter & tecum en longa est ibi qua y e quia incipio. o. q;
pa stenter minat orationis ipse & iam pnymus uersus. arca uiru q;
cano arca uiru q; apo. no. obyeuis. tecum ex longa ponitur sed dicas
mhi positione fit longa. NO HAC NLY QUIDA NON IUBAT nisi una pa st
orationis in dyc non iuuat. Ergo quida tunc possit iuuare quotiens
in ipsa pccate orans sicut non iuuat in alia. ut que ammodum
diximus illud superius exemplum. patris amor pa. Ideo fit longa
qm sequitur. T & R. & in una pccate orationis econtrano. arca uiru
q; cano troie. In alio uerbo. no. in alio nomine. r. no. hoc cepu dicit
nos seruatur apud grecos non seruatur nullus uersus lectionis
potest fieri positione longus sequente muta & liquida in alia pa st
orationis aptissime hoc dñe terentiennus ipse hoc benedocuit sed u
de quid tibi dixi sequente muta & liquida predicces mhi, unde spissa
comaque re. d. longa fit quas. littera sequit' n & muta est n & h qui
dec & video fit longa; ait donatus. syllaba que pa stenter minat orationis
simunam desinat consonantem. & si byuis sit plonga habetur ut pu
ta haec tibi bre caput. secunditur ncomitib y m bre caput caput
bre uis est sed tamen quo u in unam desinit consonantem hec muta e
T. tam quod pa stenter minat orationis plongae habet idem in ipso
uer gilio. ubi una uocali pa stenter minat orationis doxade hinc
auro crux s & to q; el. elephantod donad hinc auro crux.

Sed qui nesciret genus neutru in numero plurali corripi. ut arca
uiru q; cano arca uiru. corripitur qui agenens neutru e
Ergo haber que pa stenter minat orationis nulla uo cali.

consequente tam longa habet item si dyp longa uocallis sequat' qualisvis
valis est illa dyp longos h[ab]et naturaliter longas it tam potest p[ro]p[ter] euiponi: ut mo
sgaonides. musae. Spondus est & licei sequatur. A.A. o[ste]ndit tamen non
soluit illam in illo uero exemplo JNSUL[is] IONIO[rum] MONAC[um] NO soluitur insule
amphimac[us]: sed quod sequitur IONIO. i. littera uocallis soluit ille c[on]m[on]incipi
mus dicer non esse amphimac[us] sed dactylum quo uocalis uocalem sequit'
sed hoc ibi ubi uerem naturaliter syllabam uocalis sequit'. Nam hoc non
ubilonga est syllaba & uocallis sequit' uel ubi unum medio consonans interce-
dit Nam facta dem uersum in solucionis monachis. Eccela[rum] longa est
sic & Lg. Sed non licet ne putes hoc. e. soluerent si quando uocallis uocalem
sequitur uel quando lubra est ipse con[tra]lio. JNSUL[is] IONIO[rum] MONAC[um]
no ecce IONIO[rum] MONAC[um]. lubrae confusio & nulla consonans inuenit
que corrumpet ille c[on]m[on]icipi. Lae. Item si uocallis uocalem sequatur quale
uis. talis est in uergiliouero milier brevis est quando uocallis uocalem se-
quitur ut est. Sub libro alto lib. 10. Dactylus: quidquod. o. quidem
brevis est sed sequit illa. a. & fecerit debuit ille longam in illo exemplo longa est
ut est. et longu[m] foro nō s[ed] valeat inquit iolla uale longa est qua
requia uis sequitur uocallis. Item brevis est in celo exemplo. clamans sent
ut litus. y. La. y. La. omnes onaret. La id est y la. longa est sed sequit'
uocallis id est. omnes si fecerit breuem. La. & illud aliud. Terci dono
Lex dono a. palmbechius: sed modic[us] dactylus quia. a. uocalis seq-
t. ergo uides quasi uocallis uocalem sequitur. & longa sit & brevis. item
.c. littera c[on]quando p[ro]ducibus est & facit longam ut est illud. Hoc erat
alma parens. hoc conlida. c. littera ut sit p[ro]ducibus consonantibus
in illo celo exemplo brevis: ut est. Solus hic in felix sensus,
non dicimus hic ut p[ro]nuntiatur uel ut eduerbiu[m] locu[m] & conlidatur
n[on] geminata est. c. littera. Solus hic in felix sensus sed sic
lubrae & leniter carrit ergo. c. c[on]quando p[ro]ducibus consonantibus
habetur & facit ille c[on]longem hoc in nominibus sit. Nam & p[ro]p[ter] simpli-
ci potest accipi. Item i. p[ro]ducibus consonantibus: quomodo. c.
& facit longam superiorem ut est. mezehti ducis & uicias. me.
brevis: sequitur. 2. & facit illam superiorem longam aut ceste
simplex & brevis relinquitur ut est nec orosa racyuctos.
Tenete & istum modum quem non habetis lectum. x. quotiens
transit in nominagrecia iam & p[ro]p[ter] simpli habetur ut est
constraint Litoraxanthus, xanthus. scybeapsu[n]omen,

52

XANTHORAE STYLUREST XANTHUS & CECI SEQUITUR. &c. sed pro simplicibus item
 CONSTRAUIT LITORA XERSES. ecce & hic similes: nam fecerit longam super
 opem sed nomina iste grecos sunt. hinc nobis pro simili. & pone rethor illud.
 tenere debet & incominum; esse syllabis quando quattuor breves pro duabus acci
 piuntur longas non equidem semper & non quam hoc uoluerunt diceret si quis statu
 erunt aitem quia requatuor breves pro duabus longas ponant ut legimus tam
 mantius quis sit recitat et. CENUA LABANT ARIETAT IMPORTAS
 ABIETE IN TEXTO. Omnes tecleris re quatuor & breuer & pro duab; longas ponunt.
 Legimus tam nullaragone hoc posse fieri necumque scriptum: nisi in institutione
 apertus sed cise debet tuncdemum nulla ragone hoc posse fieri nisi cedasint
 ipse uerba quoque collisionem facere possint positionem. Quod cumque fuerit
 uerbum quod sic profestur Debet inde esse ut ipse sequatur syllabe collige
 facient tres. & ille tres positiones faciant longam super opem quomodo
 ut puta. TENUA NECLADNE TENUA. & synge illud. TENUA & CEA in positione
 one in quomodo Tenua longa est quia. e. uocallis definit. in. n. & occupitur eob. v.
 Loco consonantis posita & facit super opem longam. Item arietat importas
 arietat synge illud. arietat AR. longam fecit positionem quia.
 sequitur. e. incipit positione esse longa qui transit in consonantis potestate
 Et CENUA LABANT. CENUA. synge illud. CEN. e. uocallis definit in pro. illa pro.
 stringitur. & v. transit in loco consonantis. & fit positione longa. Ita sunt syllabis
 que possunt in quacumque syllabo & que uerba concipient & penitus pro confusione.
 inter syllabas rediguntur positiones super opem faciunt longam. Pleas enim
 debemus quod una syllaba habens unum habet tempus in alio longa duohabent tempora.
 EXPLICIT DE COMBINATIONIBVS SYLLABIS. Incipit de pedibus.

Pedes omnes continentur. & quatuor sunt sed isti pedibus rectractandis
 primo debet querere quae predictisunt pedes. Hoc ratione distiunt quia quem
 modum nos pedibus incedimus sic & in multis propedes computantur quasi
 & ipsipedibus gradicentur & propedes ambulent. Ideo ergo distiunt pedes quod
 ipsis. incedimus ipsi incedimus. permetra in omnipe de nihil aliud debet
 querere nisi has per. AR SIN ET THESIN. numeri syllabarum tempus.
 resolutione figura modest. cesis. & thesis. dicitur eleuctio & positio. ut
 utrum si dicem. eco. arsis. eco thesis. cui re proficiet arsis & thesis.
 paulo post uidebimus in multis & thesis eleuctio & positio & utputa
 ROMAERO. Prima syllaba cesis habet. ona. secunda syllaba
 thesis in quatuor syllabas fuerint. duae in cesis & duae in the-
 sis in quatuor habebit cesis & quatuor thesis quid sit res

id est quid si in partibus numeris fuerit quotiens media syllaba accentum habet & in una tempore & thesis duo quotiens prima syllaba ha-
buerit accentum pars habebit duotempora thesis unum in puncta, canit.
Lus queendo dicimus Secundum mediam syllabam accentum habet, dicimus in
certis unum tempore in thesis in duo. RO. canit lus uero queendo dicimus
RO. prior syllabam & accentum. Dicimus duo esse incertum unum in thesis
Ergo in istis ubi non sunt aequalis syllabae quando debeat arsis duobus
temporibus & unum thesis uel quando unum certis & duo thesis ex acen-
tu colliguntur. Nec in media syllabae accentum habuerit ut in plurim syllabae inunguis
plurim tempora ut certis habeat unum & thesis duos prior syllabas habet
ut accentum arsi in unguis plurim tempora. Numerus syllabae ut scias
unus quisque per quo thicebat syllabas duces quattuor sed hoc est plus
non habet usque ad & syllabas tendunt pedes. Tempus ut scias unus
quisque per quo thicebat tempora. Puta pyrius duobus & tempora
Diximus enim quod una syllaba naturaliter brevis unum tempus ha-
bet. Syllaba uero uel naturaliter longa uel positione longa duobus & tem-
pora. Ergo pyrius qui cum in una syllaba & breves habet duobus tempora,
Dactylus quatuor habet unum longam & duces breves quattuor habet tempora
& sic modo pro resolutionis hordebus cunctis due stetere. Resolutionis est
qualiter nobis perducibus longis quattuor breves ponere aut puna longa du-
as breves ponere ut puto spondius est in eroico modo. Propondo licet mihi
ponere pceleumaticum. Hoc enim resolutionis ut putatis spondius est
superiorum spondi syllabam soluces & facistiana pestum. Nec in spondi pos-
tenorem syllabam soluces facisti dactylium. Ergo solue proponem & facis
ti anapestum invenientes syllabam postenorem solue postenorem & facisti
dactylium invenientes syllabam proponere solue ambas & facisti pceley. ma-
nus ut puto videamus exemplum ubi soluitur postenor, a natura
que cano arcanum dactylius est pro spondio ubi soluitur proponere. Flui-
rum rex e rida nus flum. Due breves sunt puna longa ubi sol-
uitur ambe. & faciunt quattuor breves. Cenua labant,
cenua la quattuor breves sunt & leccipiunt per duas longis
ergo hanc resolutionis. Nobis licet puna longa duces breves ponere
aut per duas longis quattuor breves ponere; quentur an contra
no possit fieri ut duae breves puna longa ponan. tamen verbi causa
Gliconium in rium non constet nisi de spondio & dactylo, quentur
ut de dactylo facit spondius utile duae breves cogantur in una

longam non post licet nobis delongis breuer faceat. debet enim; longam faciemus.
 Ille autem ueretur qui habet p'st o'leum a'gum. non potest habere spondium
 Non ut hec debet uerb; longam faceat. Benedixit illud te'gen'ianus. Nam solido
 finis magnitudo non u'lat; divisiones hodie uer'rum in unum non posse
 coherere. id est quae solida fuerint possunt finis que diuisa fuerint inseparabili
 non posse. ista ergo resolutio. Accidit figura grec'e. se'per syllabar non ag
 noscunt redfiguras faciunt. ergo ubi inuenitur quas. ut h'c' sit posita
 Dic'is pyrricure ubi inuenitur. i. iacent et u. Ante se' p'st o'leum est. ista ergo
 figura. co'q'x unicuique pede accedit ut puta d'dactylo d'actylcum.
 despondio spondiacum d'actylo t'st'chaicum degiambo iambicum
 Ergo accipiunt' etiam m'ra quin etiam ipsi pedes non nulli habent rationib;
 nominum quae v'ce diccent. Velocter quidem currit per qui appellatur
 rocheus grec'e dicitur rotundus quia uelociter currunt rocheus d'ctus;
 spondius tractim sonat. Nam spondius dicitur tractus quidam id est
 sonus qui fundit circu'cuyus secundum sc'entum & ip'se ergo ideo d'ctus;
 spondius quicquid est sonus. Amphimacerus & genomen accepit
 quod in traq; pasto longam habeat syllabam. Amphibrachys
 quod in traq; p'ctem bene, Ergo & ipsi pedes habent rationem
 nominum suorum. Pedes c'usq' d'cem' omnes sunt centum uiginti & qua
 tuor. Ex his nomina habent uiginti & octopedes quos grammatici tractant
 & ex in musicis & orationibus inuenimus & pentec syllabas & sex syllabas
 quicquid est necessarium. Inten'no'bus quicquid est & ratendimus necessariis
 isti uiginti & octo. Deducit syllabis quatuor sunt pedes d'ctibus syllab
 bis octosunt. de quaternis syllabus sedecim. d'ct syllabus quatuor h'c' si
 pyrricu's spondius & rocheus & iembus. Trisyllabi octo h'c' tribrachys
 molossus dactylus. anapestus amphimac' & amphibrachys bac
 chus. & centib'chus. Tetrasyllabi sedecim' isti sunt p'ctematicus
 dis pondius d'cem'bus ditrocheus ionicus maior ionicus minor
 Ante pastus concibus quatuor peones & quatuor epityni
 Ista sunt uigintio'cto quos diximus de pentec syllabus & sex syllabus
 non sunt pedes sed e'pellentur syntaxis. Quo modo in sensu molos
 sus & semicembus est. Ergo conputo icem duos pedes uel de illis dupli
 cibus uel de aliis syllabus uel de tri syllabus pedes esse
 possunt & hoc est. Ergo si c'ed quatuor syllabus pedes dicuntur
 A. quinque icem & & syntaxis dicuntur sed sci'p'leb'ls quod de syllabus
 quatuor teentum habemus de tribus octo de quatuor sed & cum
 de dehinc quid' ut p'ca intransi. v. r. N' possum p'lo dicere ee in hoc uero saldicam syntaxis d'.

dequinque triginta duo sunt de sexaginta quatuor, ergo de quinque
triginta duos sunt triginta duo synzygea de sexaginta quatuor sex agin-
ta quatuor synzygea, est liber de synzygis sed nibil refert. facile hoc pos-
sumus scire ut puto esse quinq; de quinq; quando breves sunt pnores due & cetera longe & ce-
cetera synzygia quando tres breves sunt & cetera longe quando quatuor
longe & illuc brevis uenit & ceteri ipse non pueniunt nisi usq; ad triginta duos specie-
s syllabae sunt item uenit & cetera & cetera syllabae non pueniunt nisi usq; ad sexaginta
quatuor species uis scire uel esse hoc naturaliter hinc plus potest inueniri
Ecce de dictis syllabib; hoc colligitur de uenit syllabae quidus esse iste syllabas autam
breves sunt. & ceuna species autem longe & cetera species ex pno bre-
uis & postenor longa & postenor brevis. Inueni dicitur si potes quidquid dixens
huc pedigitur. Omnis numen uenit & ceteri intra quatuor species consistunt
& quomodo diximus de dictis syllabib; sic de his syllabib; sic de tetra syllabib; Ip-
se sunt synzygi diximus certis & thes in ha bera eadque quam rationem. Tempora
in pedibus impedita habent divisionem. autem & quod dicitur divisione aut dupla
aut secunda & hoc est ne potest inueniri alioquin divisione. Istae enim tria sunt
centum & quod dicitur dactylus que dicitur duplex dicitur icambus que dicitur
secundus dicitur & ceteris. Videamus modo que est equa que duplex
que secundus & quod dicitur divisione quotiens tempora habebit certis quo
& thesis unum & unum tempus equidivisio est duo & duo equidivisio est
In hac de quatuor si quatuor uerbi accuse centum & centum si possit fieri
quotiens tempora habebit certis & thesis. Equidivisio divisione ut puto
pyrricus duo habebit tempora unum habebit certis & unum thesis spondius
duces habebit longas syllabas que sunt tempora duo habebit certis.
duo thesis quo ille longa duo habebit tempora. In penteleum etiam quatuor
sunt tempora duocertis & duothesis. Indispone oculos sunt tempora quatuor
tuor habebit certis quatuor thesis. In antispastochonem combitrocheo
dicimbo senectus tempora dyachhabebit certis & thesis. Ergo habebunt divisiones
que & que dicuntur & habebant hospedes. Nec dimum habebit pyrricium
spondium dactylium. Acceptum penteleum etiam. Disponendum dñum
bum ditrocheum antispastum & chonem. plus non habent.
At pedes quem habent divisionem duplex dicitur divisione quotiens altera
peccat alteram peccat duplo uincit. Ut puto peccat certis unum habebit
tempus thesis duo. Ideo dixi altera peccat alteram peccat duplo uincit
quia una peccat potest habere unum & altera duo,

54

I tempora perspetest habere duo secundum. Aut una dupla altera
 quatuor aut pma quatuor secundum duo aut pma secunda.
 sed aut secunda et pma secunda. Quotiens altera pars duplum unerit
 alteram pcestem diuisioē dupla & pcepit hospeder. Tibus duplae habet
 diuisioē. Vnum habet certis aduotesis. Tp datus duomerci si unum in the
 si. Molossus. Tribrechys molossus s& habet tempora. sed quatuor
 habebit certis aduotesis. Aut duohabebit artis & quatuor diuisis. Idcirco
 duae illae longe aut certas in ead plieciunt cutthesin. Trentibrachys aut duae
 erunt in certis in thesi cuttina in certis in thesi. quod dixit aut
 una certa pars propter illos accentus. Haec diximus superius que secundum media
 syllaba accentus fuit thesis habet pluratempora. Ergo habet secundum
 habet tpocheum habet molossum habet tribrechyn. Iomcum maiopem ionicū in arte
 ipsius in centum pedes qui habent duplae diuisioē secuplere est quotiens
 altera pars alteram partem non duplo unerit. sed dimidiate duplae est
 que unerit. Nec si duplae est diuisio quatuor & duofaciebas. si imple
 esset unum & unum faciebas. Ergo simplecunum plus habet & ead duplae unū
 minus habet. Haec diuisio. que secuplae dicitur. Secuplumenū dicitur
 dimidiatum in istis pedibus. Bcc chius secuplae habet diuisioē
 Antibacchus. Amphimaccus & peones his acceptis permanet. Alii pedes
 qui non servant alicui diuisioē. Amphibrachys & epityti amphibrac
 chys non potest seruare diuisioē que ex quibet breviem longam & bre
 uem istam longam quo habet ecclite ecclitum. sic diuisitum tha & lunū
 erunt nulla diuisioē. sic finem unum & thae. decenon habet diuisio
 nem. Item epityti spetenahabent tempora numquid habent diuisioē
 si quatuor & tunc euoluens non fecit diuisio sita & quatuor similiter.
 Idcirco isti pedes picunt ambi. quare hoc dixi inuenio enim in non
 nullis mēnsis et cunctis amphibrachyō & epityti in & rām non licet. Isti pedes
 in & rām non licet. Nulli pedes faciunt
 mēra nisi quis ex iunt diuisioibus nocturalibus hinc turbentur
 hinc dubitent quibet euolunt mēras exibere. Illos debet pedes ponere
 quis ex iunt diuisioibus utputa sepphicus constat & epityto secundo
 & tpocheo hoisi quis fecerit fructum est & lucenū. Nam epity
 tus num quem fecerit in & tpocheo suum non licet non enim seruit diuisio
 Sci pedebemus quod unus quis q: uersus habet pedes legitimos habet
 nothos, legitimus per dicitur nocturalis quis: notus quadam ut.

Ecce inueni hysdico unius p̄se legitimus spondius. sed qm̄ diuisus est
durus & p̄fractus soluta ē posterior syllaba & facit dactylum. & si sol
u. p̄nojem facit anapestum & t̄sdcheum in fine isti nothi sunt.
Om̄ praeceps ex simplices usq; ad tres syllabas crescunt duplexes usq; ad sex
& hoc p̄ea nagonē. Nam si simplices sunt usq; ad ternas. Geminata
istrectio simplices debet duplexes pedes fecere & quēmodum p̄bas
hoc simplices pedes usq; cedēt has syllabas crescere quo iste simplicem
pedem diximus quis solitus sit syllabum soluas duonon fecit. Ecce p̄
tāmbrachynsis soluas numquid duo fecit. Ergo quō solitus duonon
potest fecere. Ad deiliuam syllabam incipit esse p̄celebrati
cus. Ergo ideo simplices usq; ad ternas syllabas p̄cedunt & dupli
ces usq; cedēt de accentibus. C̄ precipi sōdias dicunt eccentricus
hac ratione proſdicunt. ad. eccentricū dicunt oden. Itaque uerbū
de uerba & p̄p̄ serunt lecti ut dicent p̄sodias eccentricus sed lecti ha
bent alia nomina. Nam & eccentricū dicunt lecti & tonum dicunt &
tenorē dicunt nihil interē. siue eccentricū dicemus siuetonum.
siuetenorē ecclēm ratioē. Nomina sunt tāctū modo similia
accentus qui nob̄ & esse cen̄sunt. Duosunt tāctū modo cepudicē
nos acutus & circū flexus acutus dicitur eccentricus quotiens cursus in
syllabam p̄fem̄us ut sic dices. ATRA non possum dicere ATRA
rectus non possum dicere. ATRA. Acutus ergo dicitur quando
cursus in syllabam p̄fem̄us. Circū flexus dicitur quando tractus
syllabam p̄fem̄us ut māta oxīsa. non possumus dicere māta
non possumus dicere oxīsa. Ergo circumflexum dicamus que
tractus p̄festur. Acutum illū que cursus est & dicem gravis
sed iste p̄ne supfloris cepudicēt lectinas qua ratione quiaibī gravis
ubin & eccentricus non circumflexus est. Omnes sermone cessat
ut cū eccentricū habeat aut circumflexum nullus ē sermo quisine
istis sit si non habet eccentricū circumflexum habet, si non habet circum
flexum. acutum habet & gravis subiung uel ille uel ille sibi sermo
nem uideat in p̄liquis ubi non est non eccentricus non circumflexus in p̄
liquis syllabis ipsius sermonis ut putat. male sanus male sasa
circumflexum habet. male nūs. Itētres syllabas gravis
habent eccentricū nam ideo dictus. I grauis hac ratione
quod minus sonat quam ille legitimus. male nūs Num quid
sic sonat omnis iste littera quamam modum sonat. sasa.

plus sonat ideo dicitur illegrauem hec bene accentum quod &
 pigrum & mihi sonat Ergo scire debes quia nullus locus graui posse
 potest quicquid ad utilitatem tantum & misericordiam non fuerit aut accentus
 aut circumflexus in eadem parte orationis non sibi speciem
 vindicet partem non habet per se sed hoc est quod latinos accipiunt & quid
 sit ipse accentus ita definitum est. Accentus est quiescens in una vocis idem
 accentus. anima uerbo & anima uocis unus cuiusque quemcummodum
 corpus nostre non potest esse sine anima sicut uerbo est sine accentu
 non potest esse & quemcummodum anima nostra in toto corpore ipsa plus
 potest si dicimus syllabam plus sonat in toto uerbo que accentum
 habet. Ergo illa syllaba que accentum habet plus sonat & quasi
 ipsa habet meum tempore et ceterum & quomodo ueniamus ipsum
 accentum & item hoc traditur est. sunt plures que quinaturaliter
 non habent accentus cuius percepient hos accentus & inducitur
 haec est finge ibi quiescere conlectum longe aliquem possum
 ut puto finge ibi et liquem contrastare & deinceps eclipsum.
 Cum coepemus deinceps ergo naturalis rectio scire ut unam syllabam
 plus praeferas ceteris illius uerbi quem uidens sonare accentum
 ipsa habet accentum ut puta si dicas. orator. que plus sonat
 tra. ipsa habet accentum. optimus. que plus sonat. id est illa que
 proponit numquid sic sonat. tamen. quemcummodum. op. ergo
 necesse est ut illa syllabam habet accentum que plus sonat. a reliquo.
 quendam deinceps fingeamus. Dixi uos esse accentos et pudicatos
 accentum & circumflexum & necesse est ut in uno quoque uerbo aut ac
 ceditur aut circumflexus. Graui uero vel cum acuto & circumflexo
 ponitur in reliquo syllabis ubi non fuerit uel ille uel illa graui erit
 Nammodo uideamus quomodo computantur accentus & finis non ob initio
 putatur. Indoctissimus quinq. sunt non incipit computare ut ex prima
 syllabam habet accentum id est. IN. inde doc. haec habet accentum
 inde si. indeonus. non potest ita. ob initio sed fine.
 Quia res finalis non habet penultimate habet. si penultimate
 non habet tertium & fine habebit & hoc est plus non posse cen
 dit accentus. sed ceterum finalis est aut in penultima aut interea
 & fine computatur accentus. Ad quaestum syllabam uel
 et quintam non descendit accentus. neque et pudicatos nec et pud
 grecos. sed accentum modo tres sunt syllabae que habent accentum

Ide propter hanc accusam inde quicunque bonum breuitatem inueni-
larem. Tres diximus ceteris hebreis accentus. Ergo tres regulares
unarentur regule de ultima una de penultima una de tercia fine sed
quid si de sequenti syllabas constiterit nomen quid si de quinque quid
si de octo. quid si de septem quid si de octo idem eadem rectio est. Quaratione
quo accentus non descendit ultra tres syllabas quid opus est ut que resal-
uid in istis syllabis pluribus. Aut inque est cum eis illis super eo res accentu-
tus non descendat. Ergo eadem entratio in illis pluribus que in iis
syllabibis ipsi secundum licet in modo ergo si computantur eis centus a fine ipse
erit trius accentus tres hebrei locos ultimum penultimate antepenultimate
sed apud grecos ubique invenitur accentus & in ultima & in penultimate
& in ante penultimate. Circumflexus apud grecos duos habet locos ultimi-
num & penultimate tecnum. Alterum in locum numquam ascendit
Tressunt ergo loci accentus apud grecos ultimus penultimate & cen-
tre penultimate & duo loci circumflexi ultimus & penultimate. Vide
quanta breuitate colligitur haec rectio apud lectinos ultima syllaba
accentum non habet non habet non habet sed separata iste multa syllabam
qua non habet hebrei accentum. Quid nobis relinquitur ut accentus
accentus apud lectinos duos habeat locos penultimate & antepe-
nultimate. Circumflexus accentus unum habet locum penulti-
mum, ideo ergo quanta breuitate hoc sit factum. Tressunt loci
accenti accentus apud grecos ultimus penultimate & ante penultimate
circumflexi accentus duos sunt loci penultimate & ante penultimate.
Remoueretur que apud lectinos accentum non habet penitus. id est
ultimam haec remouere hoc super est. Ut ille circumflexus qui habuit
duos locos habebat unum & accentus qui habebuit tres locos habebat duos
Testia ergo si non potest habere nisi accentus accentum.
Quod diximus accentum non ascendere nisi usque ad tertium locum.
Ergo tertia syllaba tunc habet accentum quando penultimate natu-
ra litterae eius est & ideo tertia habet accentum sonum secunda a fine
utque sequitur accentum & circumflexum. Incipit cestire versus.
Cesareus versus sunt quecunctor id est versus distinctus diuisus mixtus
quecunctor phapeius qui apne apus auctor hoc et folius; distinctus
versus est qui in secessione pedum orationem numquam integrum
decident exemplum. In farandum rectinatus. renouare do
Loarem. Diuisus utquot pedes habent tot orationis exemplum.

DICMIHICLO quis NAM prius FIGERE viERSUS mixtus;
 uerter pastem habens distylia pastendi exemplum.. ut regina gra
 cil amadum saucia cura queat ceterum cessurae que papa dicit
 utres pedes sint iuncti & explicetur sententia. Aliud est uerter
 exemplum. est mihi namq; do. on pater est iniusta hoferca
 & cetera aitara ri partus uel aitgermania tigris.
 explicit cesura aetuum. Incipit cesura aetuum.

Accentus est communauerboru^s siue vox syllabes que in sermone plursonat
 decens syllabis. accentus autem accentu uocatus: quia in partantum producit
 sonus uocis. arsis est uocis ele^ctio cum temporibus. thesis est uocis positio cum re
 ponibus. A equum dicitur quotiens cembe pastes. id est ceteris & otheris equali
 tempore lege consistunt ut duo & duo duplum predicetur quotiens id. quod manu
 est bis contans minus ut quatuor & duo. Secundum uero et quando minus com
 natur amiope & medi & less non sicut duo. Epitatum est quando minus
 contans a maiore & eius tertio pars ut quatuor & tria. Tertium uero est
 quando maius ter continet totum minus ut unum & tria. Cedunt uero pedes
 membra uel per equalitatem. uel per duplum uel per secundum uel per triplicem uel per
 epitatum longa est syllaba Tempore nominis duorum brevium nominis uero longa
 nota est. . . brevis. U. pastamur ergo in e quibus. Spontaneum praecepimus. —
 da ex lumen depestum

spondium.	— II — II
pyrrichiam.	O I O I
dactilium	— II O O I
amapestum.	O O I — II
disponendum	— II III
procelestium	O O O O I
dilaevium.	O I — O I — II
ditrochetum	— O I — O I I
amispastum	O — O I O I I
copiam brum.	— O I O O — I I
Hecoduplexpartitum	hos;
Trochetaum	— II O I
Iambum.	O I — II
co ^{lo} lossum	— II — I III
tribrachum	O I O O II
Ionicum amore	O O I — — III

Ionicum amore.	— III O O I
Ueru est tantum est qui triplices tione dividit quae est maxima atq; ideo magis adest minime:	
Acophytrachys.	O I — O I
seraphim autem sunt hui.	
Acophytrachys.	— O I — II
Bachus	O — III — II
Alpheus Bachus.	— III — O I I
peori primus.	— O I O O II
peori secundus	O — O O O I
peori tertius	O O I — O I I
peori quartus	O O O O — III
Restant quos epitritus parati pone ditidionis;	
epitritus priodus	O I — III — IIII.

epitritus secundus	omnium
epitritus tercias	im o m
epitritus quartus	im o m
Seu Tigitur legum	x
duplici uero	vi
triplici	i
sesquiplici	xii
epitriti	iii

Fuit uiginti octo.
Explicit feliciter.

Quodque dux in armis suis cum reme habet ubiq[ue].

circularis & enī decennū decies cursū suū p[ro]agrit. cl^{xx}. vii comple
uicies. cc lxx. uicies octies. d^{xxvii}. lii